дны, и тогава става цѣленїе-то й съ кръвопусканїе часто най-напредъ и спорѧдъ силы-ты му, съ общы ты трѫнїѧ на болнаго, и синапизми ти по крайща-та на тѣло-то.

§ 153.

Потъ много нощїѭ,	Бъл.
Ἱδρὼς πολὺς τῆς νυκτὸς,	Гр.
Судоре нотурно,	Ит,
Ифратъ тѣръ,	Тур.

Многажды человѣци-ти сѧ потѧтъ нощїѭ, като спѧтъ и това происхожда или отъ безсилїе на тѣло-то, или отъ много-то му влагѫ. И тїи колко-то сѧ потѧтъ толкова їоще убезсилѧватъ, зачто-то ведно съ пота изхождатъ и питателни-ти влаги на тѣло-то; за да прѣдвари страдатели-тъ лошы-ты послѣдствїѧ, трѣба нощїѭ да не сѧ покрыва много, нито да пїе много водѫ, лѣгло-то да е мало твърдо и коравo. Казва божественный-тъ Иппократъ, какъ „На коѭ-то тѣлесна страна щеше да е много потъ-тъ, тамо е и „болѣсть-та. Афор. 159. Много-то нощенъ потъ сѧ случава, кога „тѣло-то употрѣблява по вече храниѭ, или има потрѣбѫ отъ непра-„жненїе. Афор. 162, Кога обаче тече потъ много нощїѭ, студеный-„тъ изѧвлява по голѣмѫ болѣсть, а топлый-тъ по малкѫ. Афор. „163. За това много-то потъ топлъ или студенъ изѧвлява какъ „страдатель-тъ трѣба да непрежне влажность-тѫ. На мощный-тъ отъ „горѣ а на немощный-тъ отъ долу. Афор. 397. Студеный-тъ потъ „по-вече-то изѧвлява смьрть.“ Афор. 158. На тоѧ потъ ползува їоще фаскомилѧ-та 1176.

§. 154.

Свѧщенный ѻгнь,	Бъл.
Ἱερὸν πῦρ,	Гр.
Фого ди санъ Антонїо,	Ит.
Ятешъ бъръ,	Тур.

Таѧ болѣсть сѧ случава отъ голѣмъ и въръ ерисипелъ. Нарычаса Ζωστὴρ и огнь на Свѧтаго Антонїѧ. По Грьчески сѧ зове їоще просто ἀνεμοπύρωμα, ἐρυθροστιὰ καὶ πτέρη Ἀττικῶς. Той е епидемическїй и въръ, зачто-то погублѧва нозѣ-ты, рѫцѣ-ты и лице-то.

Исцѣлѧвасѧ отъ вѫтрѣ съ дїетѫ-тѫ, и разхладителны-ты, съ учищително-то питїе и усладително, маже онѫѭ страниѭ съ петлезъ или турѧ цвѣтове на птерндѫ и на самбуко колуне 1067.